

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
201003388

Vår ref
11/4858 LMHH/GFE

Dato
12.01.2012

Høring av forslag om gjennomføring av EU-direktiv om miljøansvar - forslag til endringer av vassdragsreguleringsloven, forurensningsloven, genteknologiloven og vannressursloven

Det vises til brev fra Miljøverndepartementet (MD) av 10.11.2011 med vedlagte høringsnotat om ovennevnte.

MD foreslår, i samarbeid med Olje- og energidepartementet (OED), endringer i vassdragsreguleringsloven, forurensningsloven, genteknologiloven, vannressursloven og forskrift om begrensning av forurensning. Det foreslås en utvidet foreldelsesfrist på fem år for erstatning for utgifter til forebyggende og avbøtende tiltak, samt en lovfestet anmodningsrett ved betydelig miljøskade eller en overhengende fare for slik skade.

Lovendringene er utarbeidet for å gjennomføre miljøansvarsdirektivet i norsk rett. Direktivet ble inntatt i EØS-avtalen i 2009. I Norge kreves bare mindre endringer i de ovennevnte lovene. MD skriver videre at de fleste av direktivets bestemmelser allerede finnes i norsk rett, og at eksisterende regelverk har et mer omfattende saklig virkeområde enn direktivet.

Etter direktivets artikkel 10 kan ansvarlig myndighet kreve omkostningene ved gjennomføring av tiltak i henhold til direktivet dekket av den ansvarlige for miljøskaden innen *fem år* fra den dato tiltakene ble avsluttet eller den ansvarlige ble identifisert. Dette bryter med den gjeldende foreldelsesfristen i Norge på tre år, jf. foreldelsesloven. MD og OED foreslår derfor at det innføres særregler i de ovennevnte lovene som utvider foreldelsesfristen til fem år for utgifter myndighetene har hatt med umiddelbar gjennomføring av tiltak mot miljøskade mv. Det følger videre at direktivet ikke får

anvendelse på skade av et utslipp, en situasjon eller hendelse som inntraff for mer enn 30 år siden. Dette krever også en særskilt regulering ettersom det i foreldelsesloven gjelder en absolutt foreldelsesfrist på 10 år.

MD foreslår at utvidelsen av foreldelsesfristen skal gjelde innenfor *hele* virkeområdet til forurensningsloven og genteknologiloven. Dette går noe lenger enn forpliktelsene i miljøansvarsdirektivet. MD begrunner dette med at det anses som lite hensiktsmessig både rettsteknisk og praktisk å ha ulike foreldelsesregler i disse lovene avhengig av om det aktuelle tilfellet omfattes av miljøansvarsdirektivets definisjon av miljøskade. MD skriver at de foreslalte lovendringene er i tråd med og styrker prinsippet om at forurensrer skal betale.

Ifølge artikkel 12 i direktivet skal en nærmere definert krets av fysiske eller juridiske personer kunne *anmode* myndighetene om å treffen de nødvendige tiltak i henhold til direktivet ved tilfeller av miljøskade eller overhengende fare for miljøskade.

MD skriver at endringene i foreldelsesfrist vil føre til at det offentlige eller andre som har gjennomført tiltak på den ansvarliges bekostning, i noen tilfeller kan kreve utlegg dekket av den ansvarlige som ellers ville vært foreldet etter foreldelsesloven. Videre antas de praktiske konsekvensene av endringen i foreldelsesfrist å være små. Det forventes ikke at endringene vil ha konsekvenser for om tiltak utføres eller ikke.

Videre fremgår det at det heller ikke forventes flere henvendelser som følge av innføringen av en anmodningsrett. Videre legger MD til grunn at en formell klageadgang ikke vil føre til merkbart flere henvendelser til forvaltningen.

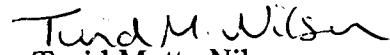
Samlet sett vurderer MD at endringene bare i svært begrenset grad vil påføre forvaltningen mer arbeid sammenlignet med dagens praksis. MD mener at endringene som følge av direktivet vil medføre svært begrensede økonomiske og administrative konsekvenser. Det antas heller ikke at det vil medføre andre konsekvenser av betydning.

Finansdepartementet har ingen merknader til forslagene om gjennomføring av miljøansvarsdirektivet.

Med hilsen

Silje Gamstøbakk e.f.
avdelingsdirektør

Turid Mette Nilsen
underdirektør